

Lopen om het lopen is dat meer dan voortbewegen ?
Schilderen om het schilderen is dat meer dan voortbewegen ?

Schilderen om het schilderen, het penseel laten lopen om het lopen, dat levert te veel zinloze werken op.
Daarmee belast je alleen maar generaties lang je ervende.

Schilderen kan niet bedoeld zijn als alledaags tijdverdrijf.

Schilderen is mijns inziens enkel zinvol als ontsnapping aan het leven en/of de dood.

Als ik als mens geen kant meer op kan met woorden, gedachten en niet gevonden antwoorden en ook de mensen en de dingen zat ben, dan wordt het tijd dat de schilder in mij tot handelen overgaat, dan haal ik alle schildermaterialen voor de dag en kies het juiste formaat doek: het is zo ver, ik zal en moet het er met het penseel over hebben.

Ik ga dan de wereld van de schilder in waar geen woorden, kennis, tijd en weten heersen.

En na zo'n confrontatie met de schilder in mij is er het ontstane schilderij en in de verte heel misschien een weten hoe het leven van alledag nu verder moet.

Het ontstane doek zal je als mens vaak niet veel uitkomst bieden, dat heb ik van mijn eigen schilderijen wel geleerd.

Geloof als maker nooit echt wat je ziet, het is altijd een metafoor die zich heeft aangediend.

Je ziet wat je ziet maar dat is het niet.

Toch moet je bij dit alles niet vergeten: de schilder in je is geen ander, de schilder in je ben je zelf.

Uit: Het Blad , nr. 103, uitgave GBK, mei 1992, Dorian Hiethaar.